

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/106583/2024/ODSH-SD/7955

Olomouc 20.11.2024

Č. j.: KUOK 132157/2024

Vyřizuje: Mgr. Věra Tomančáková

Telefon: 585 508 305

Datová schránka: qiabfmf

E-mail: posta@olkraj.cz

Počet listů: 5

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

R O Z H O D N U T Í

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání pana [REDAKCE] (dále jen „obviněný“), proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova, Oddělení dopravních přestupků a registru řidičů, ze dne 24.07.2024, č. j. MMPř/136190/2024, kterým byl obviněný uznán vinným z přestupku provozovatele podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, tím, že jako provozovatel motorového vozidla RZ: [REDAKCE] v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, tím, že dne 03.04.2024 ve 14:34 hodin na pozemní komunikaci silnice I/55 mimo obec, k.ú. Lověšice u Přerova, křižovatka ulic Hulínská x Nivky, ve směru jízdy od obce Přerov směrem k obci Břest, nezjištěný řidič při řízení vozidla RZ [REDAKCE] překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec stanovenou dopravní značkou na 50 km/h, kdy v měřeném úseku byla vozidlu naměřena automatizovaným technickým prostředkem RAMER10 T/18/0706, používaným bez obsluhy, při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, rychlost jízdy 63 km/h. Dopravní značkou, která v daném místě omezovala nejvyšší dovolenou rychlost, byla dopravní značka B20a. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h při naměřené rychlosti vozidla do 100 km/h, byla tedy vozidlu jako nejnižší možná rychlost naměřena rychlost jízdy 60 km/h, což je o 10 km/h více než rychlost na daném místě dovolená, na základě čehož nezjištěný řidič porušil ust. 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak jednání vykazující znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Za uvedený přestupek byla obviněnému podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu ve spojení s § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2.000 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění účinném do 30.06.2024, jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání obviněného **zamítá** a napadené rozhodnutí Magistrátu města Přerova, Oddělení dopravních přestupků a registru řidičů, ze dne 24.07.2024, č. j. MMPř/136190/2024, **se potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání obviněného proti rozhodnutí Magistrátu města Přerova, Oddělení dopravních přestupků a registru řidičů, ze dne 24.07.2024, č. j. MMPř/136190/2024, kterým bylo rozhodnuto o spáchání přestupku provozovatele podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za který byla obviněnému uložena pokuta ve výši 2.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Obviněný se dopustil projednávaného přestupku tím, že dne 03.04.2024 ve 14:34 hodin na pozemní komunikaci silnice I/55 mimo obec, k.ú. Lověšice u Přerova, křižovatka ulic Hulínská x Nivky, ve směru jízdy od obce Přerov směrem k obci Břest, nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť nezjištěný řidič při řízení uvedeného vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec, stanovenou svislou dopravní značkou na 50 km/h, kdy v měřeném úseku byla tomuto vozidlu automatizovaným technickým prostředkem RAMER10 T/18/0706, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích naměřena rychlost jízdy 63 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla jako nejnižší možná rychlost naměřena rychlost jízdy 60 km/h, což je o 10 km/h více, než rychlost na daném místě dovolená. Neznámý pachatel svým jednáním porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se jednání, vykazující znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Správní orgán prvního stupně v této věci postupoval podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu, a proto dne 10.04.2024 vypracoval výzvu k úhradě určené částky, která byla dne 12.04.2024 doručena provozovateli motorového vozidla, tj. obviněnému. Ve stanovené lhůtě 30 dnů provozovatel vozidla na výzvu nereagoval. Správní orgán prvního stupně dne 20.06.2024 vydal usnesení o odložení věci dle § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky, jelikož nezjistil do 60 dnů od přijetí oznámení skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

Následně správní orgán prvního stupně vydal dne 20.06.2024 příkaz, jehož doručením dne 21.06.2024 prostřednictvím datové schránky obviněného, bylo zahájeno řízení o přestupku provozovatele v projednávané věci. Dne 01.07.2024 obdržel správní orgán prvního stupně prostřednictvím datové schránky obviněného odpor proti příkazu. Na základě podaného odporu byl příkaz zrušen a správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení, kdy zaslal obviněnému dne 03.07.2024 Vyrozumění o pokračování řízení po podaném odporu a provádění dokazování mimo ústní jednání dne 22.07.2024, které mu bylo doručeno prostřednictvím datové schránky dne 04.07.2024. V uvedené písemnosti správní orgán prvního stupně poučil obviněného o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí.

Správní orgán prvního stupně doplnil spis o ověřovací list č. 150/24 vydaný RAMET a.s. Kunovice ze dne 28.06.2024 s platností do 27.06.2025, ES Prohlášení o shodě na základě nařízení vlády č. 424/2000 Sb., RTTE 1999/5 EC, kde výrobce RAMET prohlašuje, že tento výrobek, tj. radarový rychloměr RAMER10 T, v.č. 18/0706 je ve shodě se základními

požadavky a s dalšími příslušnými ustanoveními nařízení vlády č. 426/2000 Sb. a RTTU 1999/5EC (SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody), Osvědčení strážníků Městské policie Přerov o absolvování odborné přípravy pro obsluhu silničního rychloměru RAMER ze dne 20.09.2018 a Prodloužení platnosti těchto osvědčení o školení do 20.09.2024.

V den konání provádění důkazů mimo ústní jednání se ke správnímu orgánu prvního stupně obviněný nedostavil a ani neomluvil, proto byl tento úkon uvedeným správním orgánem proveden v jeho nepřítomnosti a jeho průběh zaznamenán do protokolu.

Správní orgán prvního stupně vyhotovil napadené rozhodnutí dne 24.07.2024, které bylo obviněnému doručeno prostřednictvím datové schránky dne 25.07.2024. Dne 09.08.2024 obdržel správní orgán prvního stupně z DS obviněného blanketní odvolání. Správní orgán prvního stupně proto dne 27.08.2024 vyzval obviněného k doplnění o údaje, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení. K doručení došlo dne 27.08.2024. Dne 02.09.2024 obdržel správní orgán prvního stupně doplnění odvolání z DS obviněného. Obviněný v doplnění odvolání namítá, že nesouhlasí se závěry správního orgánu uvedenými v rozhodnutí a zásadně nesouhlasí, že by správní orgán prokázal nade vší pochybnost, že se obviněný dopustil skutku, který je mu kladen za vinu. Správní orgán prvního stupně pochybil tím, že se v rámci dokazování nezabýval, zda bylo měření automatizovaným silničním rychloměrem RAMER provedeno v souladu s návodem k obsluze, neboli nebylo prokázáno, zda byl tento řádně nainstalován, použit a zda byla dodržena jeho údržba tak, aby měření bylo přesné. Dále uvádí, že skutečnost, že byl k rychloměru vydán ověřovací list v žádném případě neznamená, že v daném případě bylo měření provedeno v souladu s návodem a bez odchylky, když platnost končila již za necelé tři měsíce. Obviněný považuje za nepřijatelné, že součástí spisu není samotný návod k obsluze měřícího zařízení. Dále namítá, že správní orgán brání obviněnému v aktivní obhajobě, neboť mu brání poukázat na nesprávnost měření spočívající v nerespektování návodu k obsluze. Dále uvádí, že správní orgán mohl tvrdit, že došlo ke spáchání přestupku, ale k tomu je třeba zjistit o jaké měřidlo se jedná, na jakém principu funguje, jaké jsou podmínky správného měření či naopak. Z uvedeného důvodu považuje obviněný zjištění skutkového stavu za neúplné.

Správní orgán podanému odvolání nevyhověl, proto předal spisový materiál společně s odvoláním a se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Odvolací správní orgán po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, jež vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy. Odvolací správní orgán přitom dospěl k závěru, že odvolání není důvodné a napadené rozhodnutí tak potvrdil.

Odvolací správní orgán po seznámení s obsahem spisového materiálu a rozhodnutí dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně v projednávané věci postupoval v souladu s § 3 správního řádu tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Obviněný, jakožto provozovatel vozidla byl ve smyslu § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu vyzván správním orgánem prvního stupně k uhrazení určené částky, zároveň byl poučen o možnosti sdělení osoby řidiče, která se přestupkového jednání dopustila, kdy na toto nereagoval. Správní orgán prvního stupně následně v souladu se zákonem zahájil řízení proti provozovateli vozidla vydáním příkazu. Tento příkaz byl na základě podaného odporu zrušen a správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení provedením dokazování mimo ústní jednání, o čemž vyrozuměl obviněného a zároveň mu

oznámil možnost seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí. V průběhu provedeného dokazování, ke kterému se obviněný nedostavil, ani se neomluvil, shromáždil správní orgán prvního stupně podklady provedené jako důkaz do protokolu, a to zejména Oznámení přestupku Městské policie Přerov, jehož součástí je i fotodokumentace, výpis z registru vozidel, ověřovací list č. 129/23 ze dne 13.07.2023 a č. 150/24 ze dne 28.06.2024 vydané RAMET a.s. Kunovice, ES Prohlášení o shodě na základě nařízení vlády č. 424/2000 Sb., RTTE 1999/5 EC, kde výrobce RAMET prohlašuje, že tento výrobek je ve shodě se základními požadavky a s dalšími příslušnými ustanoveními nařízení vlády č. 426/2000 Sb. a RTTU 1999/5EC, osvědčení strážníků Městské policie Přerov o proškolení pro obsluhu silničního rychloměru RAMER ze dne 20.09.2018, Prodloužení platnosti osvědčení o školení do 20.09.2024, výzva provozovateli vozidla, usnesení o odložení věci přestupku řidiče. Tyto podklady správní orgán prvního stupně popsal a následně i ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu vyhodnotil v odůvodnění svého rozhodnutí.

Odvolací správní orgán k hodnocení správního orgánu prvního stupně týkajícímu se definice provozovatele vozidla vyplývající z § 2 písm. b) zákona o silničním provozu, podle níž je pojem provozovatel vozidla vymezen tak, že se jedná o vlastníka nebo jinou osobu, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu, kterým je zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, pouze doplňuje odkaz na § 2 odst. 15 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ze kterého vyplývá totožná definice, že provozovatelem silničního vozidla je osoba, která je v registru silničních vozidel zapsána jako vlastník tohoto vozidla, není-li jako jeho provozovatel v registru silničních vozidel zapsána jiná osoba.

Dle ust. § 125f odst. 2 za přestupek provozovatel odpovídá, pokud

- a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,
- b) porušení povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a
- c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.

Skutková podstata přestupku provozovatele vozidla je obsažena v ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, přičemž se dále uplatní odstavce 2 téhož ustanovení, který uvádí bližší podmínky odpovědnosti za přestupek. Odpovědnost provozovatele je v tomto případě stanovena bez ohledu na jeho zavinění, tzn. objektivně za protiprávní stav, s možností liberace, jejíž důvody jsou stanoveny zejména v ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu. Vyloučení odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla nastává jen v případech předpokládaných zákonem. Podle ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu provozovatel vozidla za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka s přidělenou státní poznávací značkou, nebo podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel. V daném případě však takové liberační důvody nebyly zjištěny, ani uplatněny. Ze spisu nevyplývá, že by jednáním řidiče došlo ke spáchání dopravní nehody

Ust. § 125h odst. 1 a násl. zákona o silničním provozu stanoví, že „Obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky, pokud a) jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2, b) totožnost řidiče vozidla není známa

nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku a c) porušení je možné projednat uložením pokuty příkazem na místě. Určená částka se stanoví ve stejné výši jako pokuta, kterou lze uložit příkazem na místě. Při stanovení určené částky obecní úřad obce s rozšířenou působností přihlédne k závažnosti porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Určená částka je splatná do 30 dnů ode dne doručení výzvy podle odstavce 1. Výzva podle odstavce 1 musí obsahovat popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, označení přestupku, jehož znaky skutek vykazuje, výši určené částky, datum splatnosti určené částky a další údaje nezbytné pro provedení platby a poučení podle odstavců 6 a 7.“

Správní orgán prvního stupně postupoval v souladu se zákonem, když po zřízení odložení věci přestupku neznámého řidiče následně zahájil řízení o přestupku s provozovatelem vozidla a uznal obviněného vinným z přestupku provozovatele vozidla, neboť měl za to, že splnil veškeré nutné kroky ke zjištění řidiče vozidla stanovené dle ust. § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Toto stanoví, že „Obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a

a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo

b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.“

Zákon o silničním provozu přesně stanoví, za jakých podmínek je provozovatel odpovědný za porušování pravidel silničního provozu řidičem vozidla dle ust. § 125f zákona o silničním provozu. Dle ust. § 125g zákona o silničním provozu je-li zahájeno řízení o uložení pokuty za přestupek podle § 125f, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích. Řízení o přestupku lze zahájit, pokud se provozovatel vozidla zproští odpovědnosti za přestupek podle § 125f odst. 6. Správní orgán tak postupoval v souladu s ust. § 125f a 125h odst. 1 a násl. zákona o silničním provozu, když řízení o přestupku řidiče odložil a s obviněným jako provozovatelem zahájil řízení o přestupku provozovatele a ve věci rozhodl. Dále je třeba uvést, že obviněný nesplnil ani podmínky liberace, tak jak stanoví zákon o silničním provozu (§125f odst. 6 zákona o odpovědnosti za přestupky), a proto se nezprostil odpovědnosti za přestupek. Přezkoumáním spisového materiálu tak nelze než konstatovat, že správní orgán prvního stupně postupoval v rámci řízení o přestupku provozovatele v souladu s § 125f a násl. zákona o silničním provozu, kdy nebylo zjištěno žádné pochybení v jeho postupu.

Odpovědnost provozovatele je v tomto případě stanovena bez ohledu na jeho zavinění, tzn. objektivně za protiprávní stav, s možností liberace, jejíž důvody jsou stanoveny zejména v ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu, jak je již výše uvedeno, podpůrně pak i v ust. § 125e odst. 1 ve spojení s § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Vyloučení odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla tedy nastává jen v případech předpokládaných zákonem. Jednání, o kterém správní orgán rozhodl, zcela jednoznačně vykazuje znaky přestupku, a proto bylo na místě ve věci přestupku provozovatele vozidla jej uznat z tohoto přestupku odpovědným.

K provedenému měření rychlosti a námitkám obviněného je třeba uvést následující:

K problematice rychloměrů ve vozidlech je předně třeba uvést, že rychlost udávaná rychloměrem vozidla nesmí být nikdy nižší než skutečná rychlost (viz předpis EHK/OSN č. 39 a evropská směrnice 75/443/EHS). Při dodržení stanoveného rychlostního limitu podle tachometru, tudíž nelze překročit dovolenou rychlost ani ve skutečnosti. Tachometr vždy

ukazuje víc, než jakou rychlostí vozidlo ve skutečnosti jede, tedy pokud nejsou na vozidle provedeny nepovolené úpravy, např. namontovány pneumatiky nepovoleného většího rozměru aj.

Mezi nejčastěji užívané radary patří *RAMER 10C*. V této souvislosti lze konstatovat, že *RAMER 10C* je konstruován tak, že v případě nedodržení návodu k obsluze by měření vůbec neprovedl. V daném věci lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) č.j. 7 As 309/2015-51 (všechny rozsudky zde uvedené jsou dostupné na www.nssoud.cz), kde NSS konstatoval, že: „Jak vyplývá ze shora citovaného závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu, bylo úkolem krajského soudu podpořit důkazy své tvrzení vztahující se k funkčnosti měřicího zařízení, což krajský soud jednoznačně splnil. Z listinných důkazů, které krajský soud obstaral, z návodu k obsluze a vyjádření podaného kvalifikovaným subjektem v oblasti metrologie silničních rychloměrů vyplývá, že návod k obsluze byl dodržen. **Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k zobrazení výsledku měření na displeji radaru ani k jeho uložení, což však v daném případě nenastalo. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřicí jednotka vyhodnotila proces měření jako správný.**“ (zvýraznění vyznačil odvolací správní orgán)

V listině označené Záznam z měřicího zařízení *RAMER 10 C* jsou uvedeny všechny údaje o změřeném vozidle, čase, místě měření atd. V záhlaví jsou údaje o příslušné složce policejního orgánu, který záznam vyhotovil, a tento záznam byl přílohou oznámení přestupku. Nelze tedy jednotlivé údaje posuzovat izolovaně, jak to činí obviněný, ale v kontextu s ostatními podklady, jak vyžaduje zásada volného hodnocení důkazů podle § 50 odst. 4 správního řádu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní orgán prvního stupně považoval tento Záznam z měřicího zařízení za zcela věrohodný důkaz, a odvolací správní orgán je téhož názoru. Ke změření rychlosti vozidla RZ [REDAKCE] je třeba uvést, že na fotodokumentaci z rychloměru je čitelná registrační značka vozidla (zvětšenina RZ vlevo dole). Ve spisovém materiálu je uvedeno místo spáchání přestupku, které se shoduje s místem spáchání přestupku uvedené ve výroku napadeného rozhodnutí a naměřená rychlost. Součástí spisového materiálu je Ověřovací list č. 129/23 ze dne 13.07.2023, vydaný Autorizovaným metrologickým střediskem, *RAMET a.s.*, Kunovice, k silničnímu rychloměru *RAMER 10C* s platností ověření do dne 13.07.2024. Odvolací správní orgán tak nemá pochybnost o správnosti měření. Správní orgán prvního stupně následně doplnil spis o ověřovací list č. 150/24 ze dne 28.06.2024 vydaný *RAMET a.s.* Kunovice s platností ověření do 27.06.2025. Námitka obviněného, že platnost ověřovacího listu byla tři měsíce před koncem a na měření to mohlo mít vliv, tak byla shledána lichou, když nový ověřovací list č. 150/24 byl vystaven měsíc před koncem platnosti ověřovacího listu č. 129/23. S ohledem na výše uvedené skutečnosti považuje odvolací správní orgán námitky obviněného vůči naměřené rychlosti a dodržení návodu k obsluze za liché.

K námitce týkající se samotného návodu k obsluze, kdy není součástí spisového materiálu, je třeba uvést, že je nadbytečné tento zakládat do spisového materiálu za situace, kdy jde o stacionární radar, který přednastaven a poté již měření probíhá automaticky bez zásahu obsluhy. Námitky jsou pouze v rovině tvrzení, navíc naprosto obecné.

K námitkám týkající se naměřené rychlosti je třeba uvést, že obviněný neuvedl žádné konkrétní tvrzení, kterým by správním orgánem prvního stupně zjištěný skutkový stav alespoň zpochybnil, (tj. v daném případě nejvyšší dovolená rychlost stanovena dopravním značením na 50 km/h). Odvolací správní orgán v daném případě odkazuje také na rozsudek NSS č. j. 7 As 18/2011 - 54 ze kterého vyplývá, že za obvyklých okolností postačují ke zjištění stavu věci podklady zajištěné a zpracované policejním orgánem, které jsou připojeny

k oznámení přestupku (Ověřovací list vydaný autorizovaným metrologickým střediskem s platností jednoho roku od vystavení a záznam o přestupku s fotodokumentací změřeného vozidla). Navíc tento závěr aprobejuje celá řada pozdějších rozsudků NSS, z nichž lze kupříkladu uvést rozsudky č. j. 8 As 109/2014 - 70 nebo č. j. 10 As 25/2014 - 48. Z těchto rozsudků je patrné, že k prokázání spáchání přestupků spočívajících v překročení nejvyšší dovolené rychlosti zásadně postačují písemné podklady. Obdobně pak rozsudek NSS č. j. 7 As 83/2015 - 56, kde soud konstatoval, že „*oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního radarového rychloměru je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován.*“ Názor správního orgánu prvního stupně odpovídajícím způsobem vyšel z ustálené soudní judikatury a odvolací správní orgán se s ním ztotožňuje.

Odvolací správní orgán je dále toho názoru, že ze spisového materiálu Městské policie Přerov byly zjištěny nezbytné okolnosti přestupkového jednání, kdy není pochybnost o tom, že měření bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze. S ohledem na výše uvedený názor Nejvyššího správního soudu, nebyl proto v daném případě důvod doplnit spisový materiál o Návod k obsluze či provádět výslechy svědků. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by měření bylo provedeno chybně. Navíc součástí spisu je osvědčení o proškolení strážníků městské policie, kteří radar nastavili. Z fotodokumentace změřeného vozidla je znatelný typ vozidla, směr jízdy a registrační značka. Námitka obviněného tak byla shledána lichou.

Místo měření je mimo pochybnosti specifikováno v daném případě GPS souřadnicemi uvedenými v záznamu o měření rychlosti. V měřeném úseku byla nejvyšší dovolená rychlost stanovena dopravním značením na 50 km/h. Ze spisového materiálu městské policie, tj. Oznámení přestupku s přílohami vyplývá, že v měřeném úseku byla nejvyšší dovolená rychlost stanovena dopravní značkou na 50 km/h. Shromážděné důkazy ve svém souhrnu tak dostatečně prokazují stíhané jednání bez důvodných pochybností. Vozidlu, které řídil neznámý řidič, byla naměřena rychlost 60 km/h (po odečtu odchylky měření). Neznámý řidič tak naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Skutková zjištění pak dostatečným způsobem dokládají protiprávní stav, z něhož bylo při posouzení věci vycházeno a jenž znaky přestupku vykazuje. Ze spisového materiálu jednoznačně vyplývá, kde došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti neznámým řidičem a ke spáchání přestupku provozovatele vozidla, kdy bylo řádně prokázáno, že v měřeném úseku byla nejvyšší dovolená rychlost stanovena dopravním značením na 50 km/h (viz Seznam míst určených Policií České republiky k výkonu oprávnění Městské policie Přerov k měření rychlosti motorových vozidel radarovým zařízením v souladu s ust. § 79a zákona o silničním provozu ze dne 14.11.2018, Určení míst k měření rychlostí vozidel Městskou policií Přerov vydané Policií ČR dne 20.12.2019).

K danému je vhodné ještě doplnit, že podle ust. § 24b odst. 1 zákona o obecní policii je obecní policie oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu. Podle ust. § 24b odst. 2 zákona o obecní policii platí, že jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit. Povinnost stanovená v § 24b odst. 2 se vztahuje i na automatizované technické prostředky používané obecní policií bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. O používání automatizovaných technických prostředků používaných obecní policií bez obsluhy byla veřejnost informována na webových stránkách Městské policie Přerov

<https://www.mpprerov.eu/cs/pro-verejnost/mereni-rychlosti.html> (ověřeno dne 15.11.2024). Tato informace byla uveřejněna dne 24.07.2018, tedy před datem spáchání projednávaného přestupku. Je zde veřejnost informována o seznamu míst k měření (Určení míst k měření rychlostí vozidel Městskou policií Přerov ze dne 20.12.2019 Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, čj. KRPM-146519-1/ČJ-2019-140806). Z veřejně přístupných dokumentů vyplývá, že Městská policie Přerov na základě zákonného oprávnění provádí měření ve vybraných lokalitách, mj. i v místě změření vozidla v projednávaném případě za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Tuto činnost MP vykonává na místech určených po projednání s Policií České republiky (PČR), přitom postupuje v součinnosti s PČR. O používání automatizovaných technických prostředků používaných obecní policií bez obsluhy byla veřejnost informována také v článku Přerovského deníku „Na řidiče v místních částech Přerova si posvítí radary“, dostupné na https://prerovsky.denik.cz/zpravy_region/na-ridice-v-mistnich-castech-prerova-si-posviti-radary-20170823.html (ověřeno dne 15.11.2024). Z uvedeného vyplývá, že obecní policie informovala veřejnost vhodným způsobem o tom, že bude pořizovat záznamy podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii. Uvedené informace je možné zjistit z veřejně přístupných zdrojů, jakými jsou webové stránky obce. Z veřejně přístupných informací lze mít za prokázané, že Městská policie Přerov vhodným způsobem uveřejnila informace podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, a tedy že byly fotografie pořízené z automatizovaného technického prostředku zákonné.

Na záznam o měření je tak nutné nahlížet jako na důkaz získaný v souladu s právními předpisy. Ze zákona o obecní policii ani jiných právních předpisů neplyne konkrétní způsob, jakým má být veřejnost informována o zřízení automatického technického systému k pořizování záznamů ve smyslu § 24b odst. 2 zákona o obecní policii; může se tak stát zveřejněním na úřední desce obce, na webových stránkách obce či obecní policie, případně i v periodiku dostupném na internetu nebo jiným vhodným způsobem; nelze přitom trvat na tom, aby musela obec prokazovat, že se s touto informací seznámil či mohl seznámit i sám pachatel přestupku, ať už materiálně či formálně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.12.2019, č.j. 9 As 280/2019-39). Nelze ani dovozovat, že by za účelem naplnění požadavku podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii měl být zveřejněn konkrétní dokument, jímž byl příslušným orgánem schválen určitý úsek pro měření rychlosti či kterým bylo ověřeno konkrétní měřidlo. Lze tedy konstatovat, že podmínka provádění měření rychlosti ve smyslu § 24b odst. 2 zákona o obecní policii byla splněna.“ Veškeré zákonné podmínky pro měření rychlosti tak byly splněny a námitky obviněného byly shledány lichými.

K řízení o přestupku provozovatele vozidla je třeba uvést, že zákon o silničním provozu provozovateli vozidla stanovil tzv. „objektivní odpovědnost“ za přestupek. Odpovědnost provozovatele je v tomto případě stanovena bez ohledu na jeho zavinění, tzn. objektivně za protiprávní stav, s možností liberace, jejíž důvody jsou stanoveny zejména v ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu, jak je již výše uvedeno, podpůrně pak i v ust. § 125e odst. 1 ve spojení s § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Vyloučení odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla tedy nastává jen v případech předpokládaných zákonem. Jednání, o kterém správním orgán rozhodl, zcela jednoznačně vykazuje znaky přestupku, a proto bylo na místě ve věci přestupku provozovatele vozidla jej uznat z tohoto přestupku odpovědným. Nejvyšší správní soud se již mnohokrát k tomuto tématu vyjádřil, jako např. v rozsudku sp. zn. 5 As 104/2008-45 ze dne 14.12.2009, citují: „...*je-li naplněna formální stránka správního deliktu, je za běžných okolností naplněna také materiální stránka deliktu.*“ Vzhledem k tomu, že není pochyb o tom, že formální stránka přestupku provozovatele vozidla naplněna byla a jednání neznámého řidiče jednoznačně vykazuje znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, lze považovat za naplněnou bez pochyby i stránku materiální. Odvolací správní orgán tak konstatuje, že

zájmem chráněným zákonem je bezproblémový a plynulý provoz na pozemních komunikacích, a to v souladu s jeho pravidly, což v nyní projednávané věci prokazatelně splněno nebylo.

V rámci přezkoumání věci odvolací správní orgán posoudil i výši uložené pokuty, která byla správním orgánem prvního stupně stanovena na samé spodní hranici zákonem stanoveného rozmezí, přičemž má za to, že tato je s ohledem na okolnosti daného případu zcela adekvátní a v souladu se zákonem. V případě nyní projednávané věci byla pokuta uložena podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu s odkazem na § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu ve výši 2.000 Kč, (tj. rozpětí pokuty za přestupek od 2.000 Kč do 5.000 Kč). Správní orgán prvního stupně postupoval v souladu s ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu s odkazem na § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, kdy na str. 4-5 napadeného rozhodnutí se řádně zabýval všemi zákonnými okolnostmi.

Odvolací správní orgán neshledal zákonné důvody, pro které by napadené rozhodnutí doplnil, změnil nebo zrušil, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu podané odvolání zamítl.

P o u č e n í :

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru

Obdrží:

[REDACTED]